

РЕШЕНИЕ

№ 5833

гр. София, 02.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в
публично заседание на 24.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **5542** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. от АПК във връзка с чл.5, ал.4 от ЗПГРРЛ.

Образувано е по жалба на А. К. Б. от [населено място] СРЕЩУ ЗАПОВЕД №РЛ-139 от 16.05.2011г. на областен управител, с която е отказано да се уважи искането рег.№91РЕ/77 от 28.09.2009г. за обезщетение по ЗПГРРЛ на А. Б., В. Б. и Ж. Б., всичките като наследници на М. П. Д..

По изложението в срок в жалбата съображения, поддържани в съдебно заседание от адв.С. -се моли да се отмени заповедта и да се признае еднократно обезщетение по реда на чл.2, ал.1, т.6 вр. с чл.5, ал.4 от ЗПГРРЛ.

Ответникът –чрез юрк.К. – оспорва жалба и моли да се отхвърли.

Заинтересованите В. Б. и Ж. Б., чрез адв.С.- поддържат жалбата и молят да се уважи.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си по чл.168, ал.1 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

Жалбата на Ал.Б. /заб. само това лице е жалбоподател и съответно с разпореждане от 14.06.2012г. на съда е конституирано като такова, а В. и Ж. Б. също видно от разпореждането на л.1 са заинтересовани лица, без оглед на това, че неправилно в списъка за призоваване са отразени като жалбоподатели съответно-правото им на защита не е накърнено/ е в срок от адресат на акта, поради което следва да се разгледа по същество.

По същество ответникът е приел, че има репресия по отношение на М. Д., тъй

като същата е била изселена като член на семейството на К. Б. в [населено място] от 19.04.1961г. до 13.02.1963г., но изселването е по криминални причини, не и по политически убеждения или религиозни вярвания. С оглед изложеното е отказано да се признае правото на обезщетение.

От друга страна в жалбата си А. Б. оспорва извода, че изселването е по криминални причини. Адв.С. в съдебното производство представя писмо №11895 от 13.07.2012г. на Председателя на Комисията за разкриване на документите и обявяване на принадлежност на българските граждани към държавна сигурност.

В посоченото писмо на л.53 съдът установява, че в цитираната заповедта за изселване №66 от 19.04.1961г. –е отразено, че изселването от [населено място] е по редица криминални прояви на К. Б.. Представена е и заповедта, видно от която на л.55, тя е за няколко лица и е по общо предложение на Столичното управление на МВР- без да се визира в заповедта конкретната причина, която е описана подробно в предложението. В тази връзка за К. Б. е направено предложение от МВР /л.56/, в което е отразено, че лицето започва престъпната си дейност през 1945г., когато е извършил кражба на пари. Също е посочено, че лицето е регистрирано 6 пъти за кражба и измами, за което е лежал в затвора като през 1956 и 1957г. лицето е било в ТВО.

Съдът съобразява, че при издаването на заповедта - ответникът се е позовал на заповедта за изселване и на писмо от МВР на л.26, от което е видно ,че причината за изселване е редицата криминални прояви.

Следва да се допълни, че процесуалният представител на жалбоподателя и заинтересованите лица- адв.С. не оспорва това, че лицето е било в ТВО, но подчертава, че няма цитирани присъди, а ако има такива визира, че те са били за политически, а не за криминални престъпления. Съдът установява следното:

Ответникът е компетентен да постанови оспорения акт, не е допуснал процесуални нарушения и правилно е съобрази материалния закон. Безспорно подалите заявления да правоимащи по смисъла на §3, т.4 от ДЗР на ЗПГРРЛ и §1, т.4. Безспорно за периода от 19.04.1961г. до 13.02.1963г. семейството на К. Б. е било изселено в [населено място], но правилно ответникът е приел, че репресията е по криминални причини. Неотносимо е за какви престъпления е било осъдено лицето –дали са против политическата система тогава или против собствеността. Действителният НК е криминализиран конкретни прояви като престъпления вкл. и против политическата система и след като това е така – и има присъда –то се касае за криминални прояви. Недопустимо е да се преценява дали присъдата е политическа или не. Не следва да се сочи присъдата, след като и лицата не оспорват, че баща им е излежавал присъда в ТВО през 1956-1957г.. Отразеното в предложението за изселване на МВР –има характер на данни, следвани от официален удостоверителен документ, които не се оспорват от жалбоподателя и заинтересованите, както и дори да беше изрично оспорен този документ– и съответно открито производство по оспорване – не се опровергаха изложените констатации. Лицата не отричат, че техният баща е бил в ТВО и дори да бяха доказали, че лицето е било в лагерите или Л., или Б. /както се визира в становището на адв.С. на л.51/, то статутът на тези лагери както се твърди, че са лагери за политическа репресия –не може да се приеме като общоизвестен факт, от който да последва извода, че и по отношение на К. Б. е имало такава. Ако всички лица били в лагерите в Б. и Л. –следваше да се считат за политически репресирани –то това изрично би го предвидил законодателят.

С оглед изложеното жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли като съответно се уважи искането за юрисконсултско възнаграждение.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на А. К. Б. от [населено място] СРЕЩУ ЗАПОВЕД №РЛ-139 от 16.05.2011г. на областен управител, с която е отказано да се уважи искането рег.№91РЕ/77 от 28.09.2009г. за обезщетение по ЗПГРРЛ на А. Б., В. Б. и Ж. Б., всичките като наследници на М. П. Д..

ОСЪЖДА жалбоподателя да заплати юрисконсултско възнаграждение на ответника в размер на 150лв..

Решението е постановено при заинтересованите лица В. Б. и Ж. Б..

Решението може да бъде оспорено в 14-дневен срок от съобщаването му чрез настоящия съд пред ВАС.

Препис от решението на основание чл.138 от АПК на страните.

Съдия: